

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 21 martie 2012 în cauza T-63/09, prin care acesta a respins acțiunea formulată de Volkswagen AG împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 decembrie 2009 (cauza R 749/2007-2) cu privire la o procedură de opoziție între Volkswagen AG și Suzuki Motor Corporation.

Recurenta invocă următoarele motive:

- un viciu de procedură, în măsura în care i s-a încălcat recurentei dreptul de a fi ascultată, precum și denaturarea faptelor;
- încălcarea dreptului Uniunii prin aplicarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾.

Tribunalul ar fi încălcat dreptul recurentei de a fi ascultată și ar fi apreciat în mod eronat situația de fapt, neluând în considerare susținerile recurentei. Spre deosebire de cele reținute de Tribunal, recurenta ar fi prezentat o expunere detaliată cu privire la caracterul descriptiv al semnului SWIFT în limba engleză. În aceeași măsură a fost ignorată de către Tribunal expunerea recurentei din cererea introductivă în legătură cu diferențele de percepție de către public a semnului „GTI” în anumite țări.

De asemenea, Tribunalul ar fi respins, în mod neîntemeiat, argumentul recurentei potrivit căruia cele trei combinații de litere care cuprind litera „I” date ca exemplu de caracter descriptiv au fost înscrise în registru ca mărci cu caracter distinctiv. Tribunalul ar mai fi încălcat, în plus, principiile dreptului la un proces echitabil, în măsura în care a acordat înregistrării unei mărci o valoare probantă diferită. I-ar fi fost încălcat recurentei dreptul de a fi ascultată, în măsura în care Tribunalul nu a luat în considerare afirmația acesteia cu privire la caracterul particular al denumirii „GTI”.

În sfârșit, Tribunalul ar fi denaturat situația de fapt, reproșând în mod neîntemeiat recurentei că nu a motivat suficient acțiunea în justiție privind marca „GTI”. Nu ar fi fost luată în considerare de către Tribunal nici expunerea recurentei privind semnificația probelor, din care Oficiul a dedus pretinsa percepție a publicului din Suedia.

Tribunalul nu ar fi aplicat în mod corect articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind marca comunitară și prin aceasta a încălcat dreptul Uniunii. Trebuie respinsă cererea de înregistrare a unei mărci comunitare în cazul în care există într-un anumit stat membru un drept de marcă anterior asupra unui semn similar cu risc de confuzie. Tribunalul a examinat „Uniunea Europeană în ansamblu” și, așadar, a inclus și aspecte privind unele țări în care nu există o astfel de protecție a mărcilor. Această abordare este în contradicție cu jurisprudența Curții în cauza „Matrazen Concord”. ⁽²⁾

Tribunalul ar fi încălcat dreptul Uniunii, în măsura în care a considerat că semnul „GTI” este o indicație descriptivă cu caracter tehnic, cu toate că acest semn este înregistrat ca marcă în mai multe țări. În opinia recurentei, numai oficiile naționale centrale au competența să decidă în privința caracterului descriptiv al unei mărci pe teritoriul respectiv. Numai prin introducerea unei cereri de anulare un organ al Uniunii Europene ar putea să aibă în vedere lipsa de validitate a unei mărci naționale la examinarea riscului de confuzie.

De asemenea, Tribunalul ar fi stabilit în mod eronat noi criterii pentru dovedirea poziției distinctive autonome a unui element al mărcii în cadrul mărcii atacate. În plus, acesta ar fi încălcat dreptul Uniunii, în măsura în care a apreciat că marca în sine nu este suficientă utilizatorului pentru a stabili originea comercială a produselor, ci acesta se va strădui să afle alte informații în afara mărcii solicitate, căutând pe produs în special date cu privire la producător. În sfârșit, Tribunalul ar fi încălcat cerințele privind riscul de confuzie cu mărcile anterioare, în măsura în care a refuzat includerea mărcii „SWIFT GTI” în seria de mărci ale recurentei „Golf GTI” și „Lupo GTI”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

⁽²⁾ Ordonanța din 28 aprilie 2004 în cauza C-3/03 P, Matrazen Concord, Rec., p. I-03657.

Recurs introdus la 29 mai 2012 de Annunziata Del Prete împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 martie 2012 în cauza T-420/10, Giorgio Armani/OAPI

(Cauza C-261/12 P)

(2012/C 227/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Annunziata Del Prete (reprezentant: R. Bocchini, avocat)

Celelalte părți în proces: Giorgio Armani SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

- Anularea în tot a Hotărârii din 27 martie 2012 a Tribunalului Uniunii Europene și, prin urmare, confirmarea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI emise la 8 iulie 2010 și notificată la 19 iulie 2010, întrucât aceasta din urmă respectă pe deplin și aplică normele cuprinse în Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (1) litera (b) din acesta, invocat numai în actul de opoziție nr. B1309485;

— obligarea celorlalte părți la proces la plata cheltuielilor de judecată, a taxelor și a onorariilor.

Motivele și principalele argumente

1. Se contestă existența unei similitudini grafice între marca comunitară nr. 6314462 „AMICI JUNIOR” și mărcile figurative naționale italiene nr. 912114 „AJ ARMANI JEANS” și nr. 998554 „ARMANI JUNIOR” și, dacă este cazul, a unei similitudini fonetice.
2. Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și principiul notorietății au fost aplicate în hotărârea atacată, deși Giorgio Armani S.p.A. nu a făcut vreo referire expresă și nu s-a întemeiat pe această dispoziție sau pe acest principiu.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 1 iunie 2012 de Telefónica SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie 2012 în cauza T-228/10, Telefónica/Comisia

(Cauza C-274/12 P)

(2012/C 227/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Telefónica SA (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Domínguez Pérez, abogado)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate;
- constatarea admisibilității acțiunii în anulare în cauza T-228/10 și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe pe fondul litigiului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile referitoare la admisibilitate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a comis o eroare de drept prin adoptarea unei decizii prin care se încalcă dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă. Considerând în mod general că alternativa procedurii preliminară este întotdeauna adecvată și posibilă, Tribunalul a încălcat dreptul reclamantei din prima instanță la o protecție jurisdicțională efectivă, care

este consacrat la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și recunoscut expres la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Tribunalul a comis o eroare de drept întrucât a interpretat în mod eronat jurisprudența referitoare la admisibilitatea acțiunilor formulate împotriva deciziilor privind ajutoare de stat prin care o schemă de ajutoare se declară nelegală și incompatibilă.
3. Tribunalul a comis o eroare de drept în interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE. Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a afirmat că deciziile în materia schemelor de ajutoare de stat, precum decizia atacată, solicită măsuri de executare, în sensul noii dispoziții din tratat. Tribunalul a ignorat în ordonanța pronunțată că o decizie negativă în materia ajutoarelor de stat are un efect direct, antrenează imediat nelegalitatea ajutoarelor acordate și implică în mod normal obligația statelor membre să le recupereze.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2012 — Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-288/12)

(2012/C 227/22)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk și Simon B. D., agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

- Constatarea neîndeplinirii de către Ungaria a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (¹), întrucât l-a destituit înainte de termen pe comisarul pentru protecția datelor;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 95/46/CE prevede că una sau mai multe autorități publice din statele membre, care vor exercita funcțiile care le sunt atribuite în deplină independență, vor fi responsabile de supravegherea aplicării dispozițiilor naționale care transpun această directivă.